

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând recursul și cererea de repunere în termen a recursului, declarat de către Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion Uncu, Societatea cu Răspundere Limitată „Crăiasa”, Societatea cu Răspundere Limitată „MN Speranța” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

cererea de chemare în judecată înaintată de către Popescu Tatiana împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate cu privire la rezilierea contractelor și încasarea datoriei,

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate împotriva lui Ion Uncu, Tatiane Popescu, Societății cu Răspundere Limitată „Crăiasa” și Societății cu Răspundere Limitată „MN Speranța” cu privire la declararea nulității actelor,

împotriva încheierii din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de scutire de la achitarea taxei de stat depusă de Ion Uncu, nu s-a dat curs cererii de apel, cu acordarea unui termen pentru achitarea taxei de stat,

constată:

Ion Uncu, Societatea cu Răspundere Limitată „Crăiasa”, Societatea cu Răspundere Limitată „MN Speranța” (în continuare SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța”) au depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate (în continuare SRL „Plugarul”) cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Societatea cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate (în continuare SRL „Plugarul”) a depus cerere reconvențională împotriva lui Ion Uncu, Tatiane Popescu, Societății cu Răspundere Limitată „Crăiasa” și Societății cu

Răspundere Limitată „MN Speranța” (în continuare SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța”) cu privire la declararea nulității actelor.

Tatiana Popescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolvență (în continuare SRL „Plugarul”) cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Uncu împotriva SRL „Plugarul” în proces de insolvență privind încasarea datoriei. S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de SRL „Plugarul” în proces de insolvență împotriva lui Ion Uncu cu privire la declararea nulității actelor și s-a anulat acordul din 01 iulie 2012 încheiat între SRL „Plugarul” și Ion Uncu. S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Popescu împotriva SRL „Plugarul” în proces de insolvență privind rezilierea contractelor și încasarea datoriei. S-a reziliat contractul de investiții nr.45 din 01 ianuarie 2008 privind construcția spațiului locativ, și contractul de investiții nr.46 din 14 iulie 2008 privind construcția spațiului locativ, încheiate între SRL „Plugarul” și Tatiana Popescu. S-a încasat de la SRL „Plugarul” în proces de insolvență în beneficiul Popescu Tatianeii datoria în sumă de 1 230 433 lei, taxa de stat în mărime de 150 lei, cu amânarea încasării pe un termen de până la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri. În rest, pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-a respins ca neîntemeiată. S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Crăiasa” împotriva SRL „Plugarul” cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la SRL „Plugarul” în proces de insolvență în beneficiul SRL „Crăiasa” datoria în sumă de 306 790 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei, cu amânarea încasării pe un termen de până la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri. În rest, pretențiile privind încasarea penalității și cheltuielilor de asistență juridică s-au respins ca neîntemeiate. S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „MN Speranța” împotriva SRL „Plugarul” cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la SRL „Plugarul” în proces de insolvență în beneficiul SRL „MN Speranța” datoria în sumă de 1 135 855,99 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei, cu amânarea încasării pe un termen de până la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri. În rest, pretențiile privind încasarea penalității s-au respins ca neîntemeiate. Acțiunile reconvenționale depuse de SRL „Plugarul” în proces de insolvență împotriva Tatianeii Popescu, SRL „Crăiasa” și SRL „MN Speranța” cu privire la declararea nulității actelor s-au respins ca neîntemeiate. S-a încasat de la SRL „Plugarul” în proces de insolvență în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 49 310 lei, cu amânarea încasării pe un termen de până la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri. (f.d.154, 156-168, vol.III)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 iunie 2017 Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, a contestat-o cu apel, solicitând scutirea de la achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel, casarea hotărârii din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri, de admitere a acțiunii sale.(f.d. 171, vol.III)

Prin încheierea din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat la depunerea apelului declarat de Ion Uncu, nu s-a dat curs cererii de apel, acordându-i apelantului termen de 10 zile din

data recepționării încheierii, pentru înlăturarea neajunsurilor, prezentării dovezii de plată a taxei de stat. (f.d.204, 205-210, vol.III)

La 14 iunie 2018 Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea cererii de recurs, casarea încheierii din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel din Chișinău cu emiterea unei decizii prin care să fie scutit integral de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.(f.d.43-44,vol. IV)

În motivarea recursului avocatul recurentului a invocat, că despre existența încheierii din 30 noiembrie 2017 a instanței de apel a aflat în ședința de judecată din 31 mai 2018. Cu această încheiere nu este de acord pe motivul că instanța de apel nu a respectat cerințele legii și anume prevederile art.85 alin.4 Cod de procedură civilă. Totodată instanța de apel la emiterea încheierii din 30 noiembrie 2017 nu a studiat minuțios materialele cauzei, deoarece în instanța de fond s-au anexat probe ce confirmă situația financiară precară în familia sa, și anume că Ion Uncu este pensionar și are o pensie mai mică decât minimumul necesar prevăzut de legislație, are vârsta de 80 ani, este bolnav și zilnic are nevoie de medicamente pentru tratament. Prin urmare, Ion Uncu este în imposibilitate de a achita taxa de stat de 48 456 lei indicată în încheierea instanței de apel din 30 noiembrie 2017.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de repunere în termen este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, iar recursul urmează a fi restituit din considerentele ce preced.

În conformitate cu prevederile art. 426¹ lit. a) Cod de procedură civilă instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit prevederilor art. 426¹, alin. (2) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reține, că recursul declarat împotriva încheierii din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău este depus peste termenul legal prevăzut, or, conform prevederilor articolului 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit art. 111 alin. 3 CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Colegiul, studiind materialele cauzei, reține că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 30 noiembrie 2017, iar în ședința de judecată din 05 aprilie 2018 avocatul lui Ion Uncu, Tudor Barbă, a solicitat termen pentru lichidarea neajunsurilor la depunerea cererii de apel, pe motivul nerecepționării încheierii din 30 noiembrie 2017. Instanța de apel a admis cererea avocatului Tudor Barbă și i-a acordat un termen până la data de 17 mai 2018 pentru a lichida neajunsurile la depunerea cererii de apel. (f.d. 232, vol. III)

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Prin prisma prevederilor legale citate supra, instanța de recurs reiterează că termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen.

Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, deși a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, nu a prezentat probe ce ar demonstra imposibilitatea acestuia de îndeplinire a actului de procedură în termen.

Cum s-a constatat anterior, despre existența încheierii din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, avocatul recurentului a cunoscut la data de 05 aprilie 2018, când a solicitat un termen pentru executarea ei, instanța de apel acordându-i un termen până la 17 mai 2018. Cu toate acestea, la data de 17 mai 2018 încheierea din 30 noiembrie 2017 a instanței de apel nu a fost executată.

Instanța de recurs reține că termenul de atac a încheierii începe să curgă din 05 aprilie 2018, data când avocatul lui Ion Uncu, Tudor Barbă, a solicitat acordarea unui termen pentru a înlătura neajunsurile cererii de apel. Cu toate acestea cererea de recurs împotriva încheierii din 30 noiembrie 2017 a fost declarată abia la 14 iunie 2018, fapt ce denotă neexecutarea de către recurent a prevederilor art.116 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, urmează a fi restituit ca fiind depus în afara termenului legal, cererea de repunere în termen a recursului fiind neîntemeiată.

În acest sens, instanța reține și practica CtEDO, potrivit căreia reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate.

Aici, instanța de recurs amintește recurentului prevederile art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, conform cărora participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere că Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, a declarat recurs peste termenul legal, iar cererea cu privire la repunerea în termen nu este întemeiată și probată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității restituirii recursului declarat ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea recursului în fond, or, în caz contrar s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO, și a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 426¹, lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca neîntemeiată cererea lui Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, cu privire la repunerea recursului în termen.

Se restituie recursul declarat de către Ion Uncu, reprezentat de avocatul Tudor Barbă, împotriva încheierii din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas